

[Oria Møller.]

forsigtighed, og dette svarer i hovedsagen til det økonomiske sekretariats oversigt fra september i år.

Og så når jeg til det andet forhold, som jeg godt vil gøre opmærksom på i forbindelse med vurderingen af den økonomiske udvikling og finansplanen. Der har vist ikke nogen sinde tidligere i sekretariatets oversigter i den grad været en usikkerhed med hensyn til at vurdere den kommende udvikling. Det gælder problemerne omkring den fortsatte øgning af eksporten, det gælder problemerne om den øgede import, som vi af forskellige grunde sikkert må se i øjnene, det gælder vanskelighederne ved at vurdere, om byggeriet kan fortsætte den positive udvikling, og det gælder spørgsmålet om ledighed eller overophedning på arbejdsmarkedet. Der er en lang række faktorer, som gør, at man må være meget forsigtig i skønnet over den kommende udvikling.

En sådan situation frister naturligvis ikke til letsindigheder, og regeringen har med sin kommende finansplan taget hensyn hertil. Det er en stram finanspolitik, der er indeholdt i denne plan. Jeg ved da godt, at man kan tage op til overvejelse, om kasseoverskuddet skulle have været større, men inden oppositionens medlemmer kaster sig ind i en debat på dette område, må man vel nok have lov til at gøre opmærksom på, at for 1970-71 var der ikke noget kasseoverskud, men derimod et kasseunderskud. Det har altså vist sig at være overordentlig vanskeligt at fastholde denne stramme finanspolitik, som der nu er udsigt til at regeringen fører igennem efter det skøn, der foreligger for året 1971-72.

Jeg må derfor fastholde, at der skal, når vi tager hele oplægget i betragtning, meget afgørende argumenter til for at rokke logikken og sammenhængen i dette oplæg. Rammen med de 2 milliarder kroners nedsættelse af den direkte beskatning er rigtig. Hvordan dette så skal ske, kan der naturligvis både teoretisk og praktisk politisk være mange løsninger på, og regeringen fremsætter ikke sine lovforslag her som et ultimatum til folketinget, men tværtimod som et oplæg. Den ønsker at få drøftet selve hovedoplægget, rammen på de 2 milliarder

kr. i forhold til den lagte finansplan. Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at nævne, at der er regnet med besparelser på 1 milliard kr., og at regeringen tydeligt har givet udtryk for, at man naturligvis fortsat vil være opmærksom på, hvor der med rimelighed kan findes frem til yderligere besparelser.

Jeg føler mig overbevist om, at vi ikke alle kan være lige glade for de forskellige afgiftsforhøjelser. Den afgift, der kommer på salg af fast ejendom, vil nok vække modstand hos nogen i dette ting, men jeg må måske have lov til at gøre opmærksom på, at det er et meget beskedent indgreb, man foretager i de store fortjenester, der er på ejendomssalg, og da ordningen i øvrigt er overordentlig let at administrere, er der virkelig rimelighed og fornuft i at tage dette ind.

Jeg skulle tage meget fejl, om ikke forhøjelserne på benzinoområdet og af vægtafgiften vil komme særlig i søgelyset. Nu er det jo sådan, at smag og behag er forskellig, både når man binder buketter af blomster, og når man binder buketter af afgiftsforslag. Jeg skal på socialdemokratiets og for den sags skyld også på regeringens vegne erklære, at vi er meget indstillet på brede saglige drøftelser om hele problematikken inden for den omfattende ramme, der er lagt. Det kunne da godt være, at der opstod nye og forbedrede ideer under udvalgsarbejdet. Der er dog også i dette folketing adskillige lyse hoveder.

Jeg skal slutte med at udtrykke ønsket om, at de forhandlinger, vi nu skal i gang med, ender med bredest mulig tilslutning til de fremsatte lovforslag. Jeg tager ikke i betænkning at sige, at de fortjener det. De vil efter vor opfattelse være med til at fremme den arbejdslyst og den produktion, der kan gøre videre fremgang og udvikling i vort samfund mulig.

Poul Schlüter: Forud for denne ekstraordinære folketingsuge i september var der en klar aftale mellem partierne om, at vi skulle koncentrere os om to vigtige ting. For det første skulle vi have, som vi jo har haft før, en ren foreløbig første behandling af udskrivningsloven, ikke fordi noget skulle vedtages, men fordi vi skulle begynde at drøfte